

6 Hovory s filozofy

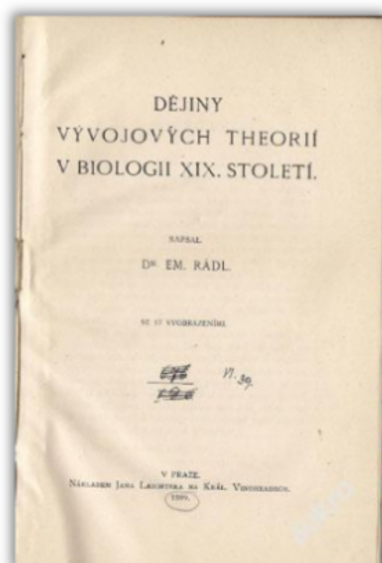
„Epidemii Covid-19
vnímám jako suverénně
nejděsivější období mého
dospělého života.“

Stanislav
Komárek

Na úvod začínáme vždy stejnou otázkou, která nemine ani Vás. Jak jste se dostal k filozofii a které z děl Vás tehdy učarovalo?

Nu, k filozofii přírodních věd, či lépe k reflexi nad nimi mne přivedla kniha **Emanuela Rádl**, zakladatele naší katedry, *Dějiny vývojových teorií v biologii XIX. století* (1909), která se mi dostala do rukou roku 1979. Zároveň jsem zažil na živo nějaké přednášky tehdy mladého Zdeňka Neubauera, a to oboje rozhodlo.

V roce 2020 jste se stal spoluautorem knihy *Doba koronavirová*. Zdá se, že Covid máme snad zdárně za sebou. Jak to s odstupem času vnímáte? V čem nás Covid jako společnost dle Vás změnil?

Tuto dobu vnímám jako suverénně nejděsivější období mého dospělého života (v srpnu 1968 mi bylo teprve 10 let), jako vítězství, byť naštěstí přechodné, kolektivních psychóz, posedlostí fenoménem smrti, předtím dlouho vytěšňovaným, neschopnost vyrovnat se s lidskou konečností, byť by to bylo kolem osmdesátky.

Už-už jsem čekal, kdy medicínsko-průmyslový komplex, hrající dnes analogickou roli jako ve středověku církev (také administruje spasení, ovšem těl) v součinnosti se silovými složkami přebere ve společnosti dlouhodobě moc. Naštěstí k tomu nedošlo.

Potřeba vést proti někomu boj se naštěstí z neočkovaných přenesla po vypuknutí války na **Ukrajíně** na nepřítele vnějšího. Je to problematika komplexnější, ostatně právě teď o tom dokončuji knihu, která je koncipována jako III. díl memoárů a bude se jmenovat *Stíny v našich duších – Kronika virového šílení*.

Jak ve světle toho všeho, co se děje (a navíc jako antropolog), vnímáte vývoj naší společnosti? Kráčíme správným směrem?

Jedna věc je biologická evoluce člověka, jež po oslabení přírodního výběru probíhá pomalu, pokud vůbec, ale dočká se zřejmě brzy radikální „dopomoci“ genetickými manipulacemi, druhá věc je vývoj společnosti, který mě dosti znepokojuje, protože směřuje ke koncepci státu-rodice, který své děti-občany neustále kontroluje a nedůvěřuje jim: je to jakýsi pohyb kyvadla od devadesátkového průlomu (který byl v mém životě nejdůležitější událostí) k opačné úvrati kyvadla.

Pro jaké důvody byste doporučil budoucím studentům studium filozofie?

Nu, adepti, kteří se pro ni rozhodnou, by neměli zapomínat, že každý text je dobrý jen do té míry, do jaké přispívá k pochopení člověka a světa a nemělo by se na něm ulpívat – tím se filozofie liší od zjevených náboženství.

A také se liší od aktivismu prostého – čím hlouběji něco pochopíme, tím menší tendenci budeme mít to radikálně převrátit naruby.

Na závěr nám prozradte, zda se chystáte vydat další poezii. Udivuje mě totiž, že jste dlouho žádnou nevydal. Píšete stále? Kde pro poezii berete inspiraci?

Bohužel zdroj poezie v mých asi čtyřiceti letech vyschl – snad v nás s každým úředním úkonem odumírá jedna báseň...Je to takový pocit matky po klimakteriu, která vidí houfek svých dětí, ale ví, že nové už mít nebude...

